

Vážení spoluobčané,

vstupujeme do jubilejního roku 30. výročí osvobození vlasti Sovětskou armádou a oslav 700 let vzniku Smiřic a Holohlav.

Městský výbor Komunistické strany Československa ve Smiřicích, stejně jako Městský výbor Národní fronty i Městský národní výbor učinil potřebná opatření k zajištění důstojného průběhu oslav.

Na veřejné schůzi občanů ve čtvrtek dne 5. prosince bude zhodnocen socialistický závazek „Za Smiřice krásnější v roce 1974“ v části výstavby životního prostředí a všech rozhodujících oblastech, ovlivňujících naše životní podmínky.

Připraven bude nový závazek na rok 1975, který dovrší naplnění volebního programu v rámci „Smiřic a Holohlav krásnějších“.

Vlastní oslavy soustředíme do měsíce září, kdy chceme nabídnout všem občanům Smiřic a Holohlav nahlédnutí do slavné historie sedmi staletí. Ve vydané publikaci je chceme informovat o růstu města a zápasech za svobodu v minulosti. Chceme oživit pokrokové tradice a s hrdostí navázat na současnost, za které probíhá komplexní přestavba životního prostředí Smiřic a Holohlav.

Občané odpracovali desetitisíce brigádnických hodin a vytvořili mnohamilionová díla, na něž jsme právem hrdi.

Chceme společnou prací vybudovat nový šťastný domov, který by se líbil všem, kteří v něm žijí nebo do něho přicházejí.

Vytvořme tedy společně předpoklady k důstojným oslavám 700 let Smiřic a Holohlav!

Josef Liška, tajemník MěNV

Žámecký park

Smiřický arkádový zámek a s ním spojená kaple vrcholné barokové architektury jsou obklopeny ze tří stran parkem.

Je pravděpodobné, že park byl založen při přestavbě původní smiřické tvrze v zámek Jana Josefa Šternberka v letech 1690–1699. Rozloha tehdejšího parku byla podstatně větší než dnes. Ze severní a jihovýchodní strany byl oddělen od ostatních pozemků Labem. Součástí parku byla pravděpodobně i dnešní příjezdová silnice a část dnes již zastavěné plochy „Na Šternberku“. V té době vedla přes park a kamenný most cesta do Opočna. Druhá proměna parku souvisela s přestavbou zámku za panství Liebiega (1863–1882). V tom čase sousedila s parkem obora. Nový majitel proměnil oboru v orné pole, zmenšil tím vlastně i rozlohu celého parku. K parku tehdy příslušela na jižní straně zelinářská, ovocná a květinová zahrada. Park byl původně na straně severní a západní, kudy vedla veřejná cesta, ohraničen vysokou zdí, přikrytou pískovcovými deskami. Za zdí v parku byla vyvýšená terasa pro procházky. V její rohové části stával altánek. Kamenná zeď a terasa byly zbourány v letech 1945–1947. Dnešní podoba parku se datuje od roku 1920, kdy byly v katastru obce prováděny práce na regulaci Labe. K hrubému zasažení stromové podstaty parku došlo v letech okupace, kdy německá posádka některé stromy vykácela, aby mohla v parku založit vhodné stanoviště pro svůj autopark. Po roce 1945 byly prováděny úpravy v parku údajně v souladu s požadavky památkové péče. Operativním správcem veřejné části parku je v současné době MěNV a oplocené části Velkovýkrmný, oborový podnik, závod 03 Smiřice.

V současné době je park dokonale asanován, vrácena mu původní podoba a jeho plocha rozšířena o přestárlou višňovku, která přiléhala k parku. MěNV v rámci akce „Z“ za odborné pomoci s. Ing. F. Dobrkovského z KSPPOP v Pardubicích postupoval plánovitě. Dělo se tak ve spolupráci s uživatelem zámecké budovy. Etapa asanační, včetně doplnění výsadby novými dřevinami a úpravy parkových cest, byla dokončena v roce 1972.

Zatímco v jiných parcích na území našeho okresu staly se základem parku původní lesní výstavky, zakladatelé smiřického parku (při prováděných přestavbách a úpravách zámku v 18. a 19. století) dali přednost většinou exotickým dřevinám. Z původní dřevinné skladby se dochovalo do dnešní doby jen několik dubů, jilmů a topolů. Většina stromů jsou exoty. Z introdukovaných dřevin je zvláště nápadný soliterní jinan dvoulaločný, který svými rozměry (350 cm, 250 cm, 18 m) nemá na území našeho okresu obdoby. Nápadné jsou formy buku lesního s listy hluboce peřenostříhanými a s listy světle až temně červenými, vzrůstová variace (mutace) dubu letního se štíhlou kuželovitou korunou a dub červený. V parku byly vysázeny u nás celkem vzácné dřeviny, jako jasan pensylvánský, břestovec západní, jerlín japonský, nahovětvec dvoudomý, platan javorolistý, ořešák černý, jírovec červený aj. Rostou tu též jírovec maďal, lípa americká, javor mlč. Pro keřové patro je charakteristická škumpa ocetná, zimozelený aj. Pravdou je, že stávající sortiment listnáčů je podstatně chudší, než byl ještě před několika lety. Rovněž mezi jehličinami, které v parku rostly ještě před několika lety, došlo k úbytku těchto dřevin asi přirozeným jejich zánikem nebo při prováděných úpravách parku. Zakladatelé původního parku volili z jehličin smrky (sivý, pichlavý, omoriku), jedli kavkazskou, borovice (lesní, vejmutovku), tsugu kanadskou, douglasku tisolistou, zeravy (západní, obrovský), tis, cypřišek aj. Nově osázená bývalá višňovka ukazuje celkem běžné druhy, které byly zakoupeny ze školek v Soudné u Jičína.

Upravena je vkusně i oplocená část parku před průčelím zámku. Jeho uživatelé zdařile umístili tu bazénky a vodotrysky a jejich okolí osázeli zimostrázy.

Zámecký park ve Smiřicích, jako celek, představuje zajímavou sbírku dendrologických exot, které nejsou běžné v našich parcích. Kromě hodnoty dendrologické představuje tento park důstojné zázemí a doprovodnou složku zámecké budovy a k ní přiřčené, turisticky vyhledávané, velmi cenné sakrální barokové architektury. Neméně významné je využití parku i pro rekreaci.

MěNV ve Smiřicích má nevšední pochopení pro úspěšné řešení otázek zeleně ve městě, jako jedné z důležitých složek životního prostředí. Stává se tak vzorem pro ostatní obce. Při radě MěNV byla ustanovena komise výstavby a životního prostředí. Tato komise ve spolupráci s odborníky nezůstává jen při asanaci a rekonstrukci zámeckého parku. V nejbližší době bude provedeno ozelenění pozemku při domě 111 podle projektu, který připravil odborník z Technického rozvoje v Hradci Králové. MěNV počítá perspektivně i s asanací stávající zeleně a s jejím doplněním v bývalém Malburgově parku (uživatel Východočeské konservárny a lihovary) a v prostoru bývalé Voženílkovy vily (uživatel velkovýkrmny).

dr. Dobroslav Žofák
konservátor Státní ochrany přírody
a krajiny v okrese Hradec Králové

25. výročí vzniku PO

Ve školním roce 1973–1974 oslavilo čl. pionýrské hnutí 25. výročí svého vzniku. Toto výročí, které probíhalo pod heslem „Pionýrskými činy dokážeme svou lásku k socialistické vlasti“, bylo pro naši socialistickou společnost příležitostí k zhodnocení činnosti jednotné dětské a mládežnické organizace, jejího podílu na komunistické výchově dorůstajícího pokolení a společné podpory při rozvoji její všestranné a bohaté činnosti.

Smyslem a cílem oslav 25. výročí PO SSM bylo:

1. Zabezpečit další všestranný rozvoj PO SSM jako socialistické dětské organizace, formující v dětech společně se školou a rodinou vlastnosti socialistického člověka.
2. Na základě veřejně-prospěšné a společensky angažované činnosti pionýrských oddílů dále posilovat úlohu PO SSM ve společnosti. Vytvořit kádrové a materiální podmínky pro další rozvoj činnosti PO SSM a dosáhnout zaslouženého docenění společenského významu práce pionýrských pracovníků s dětmi.
3. Oslavy 25. výročí PO SSM vyvrcholily celostátním setkáním pionýrů s představiteli komunistické strany a vlády ČSSR v Hradci nad Moravicí.

I naše PS se zapojila do oslav 25. výročí PO SSM. V září 1973 se pionýři a jiskry zúčastnili slavnostního zahájení P 25 ve srubovém táboře KDPM v Bělči nad Orlicí. Při čištění cihel odpracovali 106 hodin. V listopadu 1973 uspořádali ve spolupráci se ZO SSM Velkovýkrmen a ZO Svazarmu „Den přátelství“ za účasti sovětských hostů. V témže měsíci byla uspořádána soutěž „Co víš o SSSR“ na počest Měsíce čsl.-sov. přátelství.

V prosinci byl promítnut pro jiskry a pionýry sovět. film „Sadko“. Zástupce naší PS odevzdal v KDPM zdravici a stuhu pionýrům v Černigovské oblasti.

V lednu se uskutečnil na OZONU zimní branný závod.

V únoru byl uspořádán „Den lidových milicí“. Besedy s dětmi se zúčastnili s. Hartman a Jirousek. Při této příležitosti složili noví pionýři a jiskry slib.

K únorovým událostem shlédli pionýři film „Kronika žhavého léta“.

V dubnu – měsíci 25. výročí vzniku PO SSM – byla uspořádána slavnostní akademie, sportovní den, pionýrská pouť. Bylo uspořádáno slavnostní skupinové shromáždění, na kterém byli odměněni nejlepší jednotlivci i kolektivy. Proběhly také lehkootletické závody, soutěže v kresbě na asfalt, jiskrák a pionýrům byly promítnuty filmy.

Zahájení „Týdne pionýrů“ se zúčastnili nejlepší pionýři naší skupiny a sbor naší školy vystoupil v kulturním programu. Jiskry se zúčastnily zábavného odpoledne pod názvem „Den jisker“.

V květnu jeli naši pionýři do Libřic pozdravit už tradičně Závod míru pionýrů.

V červnu byl uspořádán u příležitosti MDD okresní přebor Dukelského závodu branné zdatnosti. 15. června 1974 se někteří zástupci naší skupiny zúčastnili „Krajského setkání pionýrů“.

Pionýři sebrali celkem 7.313,50 kg odpadových surovin.

Jana Nejezchlebová, skup. vedoucí PO ZDŠ Smiřice

SOUTĚŽ KRONIKÁŘŮ a naše kronika

Ministerstvo kultury vyhlásilo v roce 1973 celostátní kronikářskou soutěž k 30. výročí Osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Tato akce má několik společenských záměrů:

- a) zaktivisovat všechny naše kronikáře, aby k tak významnému výročí se pochlubili plody své drobné, ale historicky významné práce, zvláště v období budování socialismu.
- b) naší veřejnosti se má ukázat, jaký tato drobná a často „neviditelná“ práce má společenský význam pro kulturní život obcí a měst.

Tak zvaná „velká“ historie podává obraz našeho života globálně z vyšších celonárodních hledisek, ale ta „malá“ – kronikářství – zaznamenává náš všední život průběžně. Je to mozaika našich radostí i starostí, našich úspěchů i omylů. Domníváme se, že žádný ze seriózních historiků neopomene přihlédnout i k tomuto pramenu dřív, než vysloví svůj soud nad dobou a životem.

Kronikářství a písmáctví má v našem národě starou a bohatou tradici. Kosmas, Dalimil, Jirásek a jiní známí i neznámí záznamci své doby tvoří nepřetržitou řadu kulturních pracovníků až do

současnosti. Avšak kronika není jen pouhým výčtem událostí, ale i obrazem kultury jazyka, stylu a výtvarného projevu. Často žasneme nad tím, jaký výtvarný um je vrozen prostým lidem, kteří mnohdy kroniku psali nebo píš.

Je samozřejmé, že v moderní době je způsob psaní kroniky jiný než v minulosti. Dnes by záznam tolika informací a jejich zpracování jeden člověk nestačil. Je to práce do určité míry kolektivní (letopisecká komise), kterou ovšem jeden kronikář musí řídit a záznamům dát formu a jednotící obsah. A v tom tkví vlastně individualita kronikáře moderní doby.

Kronikářská soutěž byla vyhlášena ve 4 kategoriích účastníků. Od nejmenších obcí až po města. Okresní kolo proběhlo v době od května 1974 do září 1974.

Hodnotící kriteria:

- a) průběžné (nepřetržité) záznamy v kronice alespoň za 30 let (nebo doplňující retrospektivní záznam v případě mezery).
- b) samostatný hodnotící záznam budování socialismu (léta 1948–1973) nejméně na 10 stranách.
- c) dokumentační příloha ke kronice (fotografie, novinové výstřižky, diapositivy, filmová kronika).
- d) doklady o kulturně výchovné práci s kronikou (besedy, vystavení na různých společenských akcích).

Soutěž je dosti náročná (vítězové jsou odměněni čestným uznáním a peněžitou odměnou), a tak na hradeckém okrese prošlo sítěm jen osm kronik.

Smiřická kronika

a kronikář s. Petr Zahálka získali ve 3. kategorii (do 5.000 obyvatel) p r v n í c e n u !

Postupují tak do krajského kola, které bude zakončeno vyhlášením vítězů v únoru 1975.

Celonárodní kolo proběhne od března do dubna 1975. Vítězné kroniky čtyř kategorií z krajských kol budou vystaveny v Národním museu v květnu 1975.

Smiřická kronika vykročila tedy dobře a my jí nemůžeme než popřát šťastnou cestu k nejvyšší metě.

Pokud se týče ještě jejího hodnocení v okresním kole, jsem přesvědčen – a to nejen jako smiřický občan a člen hodnotící komise – že je to spravedlivé ocenění nejen kroniky jako takové, ale i jejího tvůrce s. Petra Zahálky, který ji vede nepřetržitě od roku 1932. Patří mu proto plným právem dík a uznání za dlouholetou mravenčí a časově náročnou práci, která vedle další kulturní činnosti je dobrou vizitkou města a příkladem generaci příští.

Karel Novák, Smiřice

Činnost TJ Holohlavý

Přestože jsme se ještě nerozloučili s létem, můžeme bilancovat naše sportovní úspěchy, kterých jsme dosáhli v rámci naší malé holohlavské lokality.

Při sledování cílů, vytýčených XIV. sjezdem KSČ i pozdravným projevem s. Husáka na IV. sjezdu ČSTV, plně jsme si uvědomili, že organisovaný mimopracovní i mimoškolní život naší mládeže i našich pracujících má důležitý význam při budování naší socialistické vlasti, zvláště pak v kontextu se snahou i o výchovu naší budoucí generace.

Z těchto důvodů jsme již v posledních měsících předcházejícího roku přistoupili k plánované přípravě sportovních akcí pro rok 1974. Tyto akce jsme zaměřili – vzhledem k jejich všesportovnímu charakteru – ne na špičkové výkony, ale na masovou účast mladých i těch dříve narozených.

Zalistujeme-li v kalendáři našeho sportovního života, můžeme již v únoru zaznamenat účast členů TJ Holohlavý na přechodu Hrubý Jeseník – Králický Sněžník – Orlické hory. V témže měsíci se s. Vokřál zúčastnil přeboru okresu v lyžování a o měsíc později byl účastníkem mistrovství republiky v běhu 10členných družstev na 70 km. Aprílový duben jsme prožili účastí 10členných družstev na přespolním běhu v Předměřicích.

Májové oslavy jsme přivítali sérií přespolních běhů a to hned 4. května účastí na 3. přespolním běhu Holohlavý, kterého se zúčastnilo 39 závodníků, 18. května okresního finále I. ČSO PZ na všesportovním stadionu v Hradci Králové se účastnilo 9 členů naší TJ. 9. května se 11 členů naší TJ zúčastnilo přespolního běhu v Hoříněvsi.

O dva měsíce později pod vedením s. Mrkose bylo uspořádáno týdenní soustředění pod stany, kterého se zúčastnilo 10 žáků a dorostenců.

O kvalitní stránce naší sportovní činnosti snad nejlépe hovoří následující přehled:

Na předních místech vyjmenovaných sportovních akcí se umístili Juriček Jiří, Jelínek Jaroslav, Knap Martin, Šrámek Jaroslav, Mrkos Josef, Lhotský Václav, Vébr Stanislav, Pultr Josef, Pultr Zdeněk, Žofák Luděk, Svatoň Vlasta, Tomková Jana, Jelínková Jana a další.

Je pravda, že toto bilancování je snad vzhledem k závěru roku předčasné, ale pevně věříme, že finiš, který jsme nastoupili, nejenže udržíme, ale nábořem nových členů a širokým využitím možností zimních sportů ještě více rozvineme.

Jaroslava Štefanová, Holohlavý

Svaz chovatelů Holohlavy informuje

Jednou z nejagilnějších organizací v Holohlavech je místní organizace Svazu chovatelů drobného zvířectva. Přestože vznikla teprve v roce 1971, má za sebou již bohatou činnost. Těsně po založení již v lednu 1972 byla uspořádána výstava drobného hospodářského zvířectva, kterou obeslali svými exponáty chovatelé z celých východních Čech.

Výstava obsahovala více než 400 kusů různých druhů králíků, slepic a holubů, i exotického ptactva, které se těšilo značné pozornosti velkého počtu návštěvníků. Výstava byla uspořádána i v letošním roce a přes nepřízeň počasí skončila opět jak morálním, tak i finančním úspěchem. Spolek každoročně organizuje společné očkování králíků. Stará se také o odborné vzdělávání svých členů i jejich kulturní vyžití. Byla pořádána řada přednášek o chovu králíků, drůbeže, členové navštěvují společně výstavy drobného zvířectva, pořádané na různých místech východních Čech. Každoročně organizuje několikadenní zájezdy po republice, kdy seznamuje své členy s krásami naší vlasti, pořádá společné plesy a společenské večery. Závazek organizace na výstavbě obce je každoročně plněn a pokračován.

Po likvidaci JZD v obci byla chovatelům přidělena do užívání bývalá salaš pro mladý dobytek, kterou chovatelé upravují na výstavní halu, v níž míní v budoucnosti pořádat výstavy drobných zvířat (dosavadní praxe výstav v sále hostince není z hygienických důvodů vyhovující). Na této adaptaci odpracovali členové více než 1.000 brigádnických hodin a plánují v této hale pořádat výstavu v dosud největším rozsahu již v lednu 1975.

Stan. Prokop, Holohlavy 13

Očkování proti tetanu

Tetanus patří mezi jedno z nejdůležitějších infekčních onemocnění, které se v našem státě vyskytují. Význam tohoto onemocnění vyplývá ze skutečnosti, že při relativně nízkém výskytu (asi 70 případů ročně) umírá téměř polovina všech nemocných. Z tohoto důvodu se řadí tetanus na třetí místo jako příčina smrti na infekční nemoci za chřipkou a infekční žloutenkou.

Výskyt tohoto onemocnění stoupá se stoupajícím věkem a zejména v posledních letech je tetanus onemocněním převážně starších osob. V posledních 13 letech onemocnělo z celkového počtu 959 nemocných 489 důchodců, z nichž 286 zemřelo. Obě pohlaví byla postižena stejně.

I když se případy tetanu vyskytují v průběhu celého roku, má toto onemocnění výrazně sezónní charakter s maximem výskytu v letních měsících – červnu, červenci a srpnu, kdy je populace nejvíce exponována podmínkám zevního prostředí. Také geografický výskyt je lokalizován

převážně do některých oblastí, zejména v kraji Jihočeském, Jihomoravském, Východočeském a Středočeském.

Pokud se týká druhů poranění, po kterých následuje onemocnění tetanem, jedná se převážně o poranění typu rány bodné nebo oděrky, tedy poranění drobná, se kterými poraněný většinou nevyhledá lékařské ošetření. Na třetím místě za ránou bodnou a oděrkou se objevuje u nemocných údaj o bércovém vředu, který často slouží jako vstupní brána infekce.

Z výše uvedených skutečností jednoznačně vyplývá nutnost preventivního očkování ještě před poraněním, neboť s většinou drobných poranění se nemocný k lékaři nedostaví a na druhé straně řádně provedené očkování poskytuje téměř stoprocentní ochranu proti této nemoci.

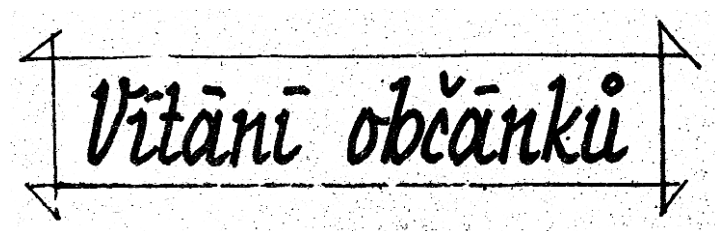
V zájmu účinného boje proti přenosným nemocem stanovilo Ministerstvo zdravotnictví – hlavní hygienik – v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány vzhledem k zákonu o péči o zdraví lidu mimořádné očkování proti tetanu. Očkování, případně přeočkování proti tetanu, provedou závodní nebo obvodní lékaři postupně do konce roku 1975 u všech čs. státních občanů s trvalým pobytem v ČSSR, a to mužů, narozených před rokem 1947 a žen, narozených před rokem 1952, s výjimkou osob, které byly řádně očkovány, případně přeočkovány proti tetanu po roce 1965.

Očkování proti tetanu se provádí třemi injekcemi tak, že druhá injekce se dá za 4–8 týdnů po první injekci a třetí za 5–10 měsíců po druhé injekci. Přeočkování se provádí jednou injekcí. Přeočkovány budou osoby, od jejichž posledního očkování, případně přeočkování neuplynulo 10 let.

Mimořádné očkování proti tetanu je bezplatné, náklady na ně hradí stát. Záznam o řádném očkování nebo přeočkování se zapíše do občanského průkazu.

Mimořádné očkování proti tetanu začalo ve zdravotním obvodu ve Smiřicích v prvním týdnu měsíce června 1974.

MUDr. Jiřina Rotthová, obvodní lékařka

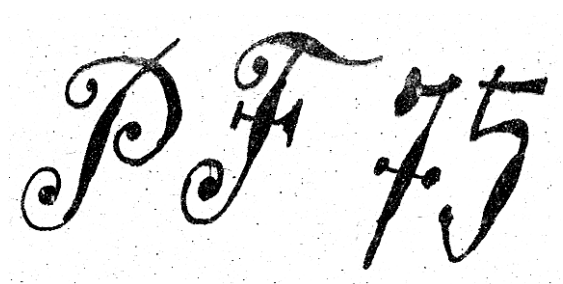
16. června 1974 jsme vítali v Holohlavech již po desáté nové občanky obce do života.

Ve vyzdobené zasedací síni občanského výboru přivítal předseda MěNV jedenáct malých holohlavských občanů. Rodičům připravili žáci školy pod vedením soudružky ředitelky pěknou kulturní vložku.

Ladislav Adámek, Romana Andrejsková, Martin Halama, Jitka Hrochová, Petr Jarina, Jana Koldinská, Helena Kubová, Monika Paliariková, Miloš Rozdolský, Libor Schejbal a Jiří Srkal rozmnožili počet dětí, zapsaných v pamětní knize, na 88.

První uvítání zorganizoval Svaz žen již v roce 1964, a tak letošní malá červnová slavnost byla tak trochu jubilejní. Chlapci a děvčata, jejichž fotografie jsou na prvních stránkách pamětní knihy, zasedli v září už do lavic pátých tříd.

Ludmila Vokřálová, Holohlavy 44

Přejeme všem čtenářům našeho „Zpravodaje“ příjemné a radostné prožití svátků vánočních a konce roku 1974.

Děkujeme všem občanům Smiřic a Holohlav za jejich pomoc při plnění volebního programu našeho města.

Do roku 1975 – posledního roku pětiletky – v němž oslavíme 30. výročí osvobození naší vlasti hrdinnou Sovětskou armádou a pro naše město zvlášť významné výročí 700 let Smiřic a Holohlav, přejeme Vám všem mnoho zdraví, spokojenosti a hodně úspěchů ve Vaší činnosti.

Městský národní výbor Smiřice

Zpravodaj č. 26 – náklad 250 výtisků – povoleno ONV Hradec Králové 15. 6. 1970 čj. 818/70 – redakční rada ss. Peřina, Liška, Kopáč, ing. Kupka, K. Novák, Prokop, Špryňarová V., Štefanová, Vokřálová, Zahálka.

Vychází 1x za dva měsíce – prosinec 1974.